

ливість виконання і зобов'язаний відшкодувати збитки, завдані невиконанням зобов'язання, а також сплатити штрафні санкції відповідно до вимог, якщо інше не встановлено законом.

Література

1. Господарський кодекс України: Прийнятий Верховною Радою України 16 січня 2003 р. // Відомості Верховної Ради – 2003. – № 18, № 19-20, №21- 22. – Ст. 144.

2. Повітряний кодекс України: Прийнятий Верховною Радою України 4.04.1993 р. // Відомості Верховної Ради. – 1993. – № 25. – Ст. 275.

УДК 347.824 (043.2)

Новицька Т. А.,

студентка,

Юридичний інститут,

Національний авіаційний університет, м. Київ

Науковий керівник: Козирева В. П., к.ю.н., доцент

ОРГАНІЗАЙНО-ПРАВОВЕ СТАНОВИЩЕ АВІАКОМПАНІЇ WIZZ AIR

За двадцятирічний досвід незалежності України в сфері цивільної авіації, лише відносно нещодавно з'явилась компанія, що позиціонує себе на ринку як "лоу-кост" – Wizz Air Україна (встановлює низьку ціну з метою завоювання значної частки ринку авіаперевезень та прихильності споживачів. Про це свідчить акції, які компанія проводила пів року тому: "переліт за 199 гривень" та ін.)

Проте не зовсім є зрозумілим її правовий статус, та зв'язок з Wizz Air Угорщина, оскільки українська компанія, що здійснює авіаційні перевезення має назву – ТОВ "Авіалінії Візз Ейр Україна". Офіційний сайт компанії зазначає, що вони входять до групи Wizz Air [7]. Але який вони мають взаємозв'язок?

Згідно із ст. 83 Цивільного кодексу України юридичні особи можуть створюватися у формі товариств, установ та в інших формах, встановлених законом [1]. Відповідно до норм ч. 8 ст. 63 Гос-

подарського кодексу України у випадках існування залежності від іншого підприємства, передбачених ст. 126 цього Кодексу, підприємство визнається дочірнім. Зазначена стаття передбачає два види залежності підприємств: проста і вирішальна [2].

Проста залежність між асоційованими підприємствами виникає у разі, якщо одне з них має можливість блокувати прийняття рішень іншим (залежним) підприємством, які повинні прийматися відповідно до закону та/або установчих документів цього підприємства кваліфікованою більшістю голосів.

Вирішальна залежність між асоційованими підприємствами виникає у разі, якщо між підприємствами встановлюються відносини контролю-підпорядкування за рахунок переважної участі контролюючого підприємства в статутному капіталі та/або загальних зборах чи інших органах управління іншого (дочірнього) підприємства, зокрема володіння контрольним пакетом акцій.

Про наявність простої та вирішальної залежності має бути зазначено у відомостях державної реєстрації залежного (дочірнього) підприємства та опубліковано відповідно до закону [6].

Згідно з Класифікацією організаційно-правових форм господарювання, затвердженою наказом Держспоживстандарту від 28.05.2004 р. № 97, дочірнє підприємство – підприємство, єдиним засновником якого є інше підприємство (підприємство, залежне від іншого) [4].

Питання створення, реорганізації та ліквідації, та затвердження статуту дочірнього підприємства належать до компетенції вищих органів юридичної особи, яка є його засновником.

Дочірнє підприємство підлягає державній реєстрації за процедурою, передбаченою ст. 23-27 Закону України "Про державну реєстрацію юридичних осіб та фізичних осіб – підприємців" від 15.05.2003 р. № 755-IV [3].

З юридичної точки зору група не є самостійним суб'єктом права, юридичною особою і не розглядається як суб'єкт оподаткування. Будь-які дії здійснюються через учасників групи, які є юридично самостійними підприємствами.

Учасниками групи є, з одного боку головне підприємство, а з іншого – дочірні і асоційовані підприємства. Головне і дочірні підприємства здійснюють окремий бухгалтерський облік своєї діяльності і складають окремі бухгалтерські звіти. Головне

підприємство в кінці року складає і подає у відповідні органи консолідовану фінансову звітність групи підприємств.

Участь одних підприємств групи в інших може бути безпосередньо або ж непрямою. Частка безпосередньої участі обумовлюється часткою інвестора у статутному капіталі підприємства, в котре здійснена інвестиція [5].

Актуальним є питання в практичній діяльності дочірніх підприємств майнової відповідальності за зобов'язаннями. Відповідно до ст. 32 Цивільного кодексу юридична особа відповідає за своїми зобов'язаннями належним їй на праві власності, а в нашому випадку – закріпленим за нею майном, якщо інше не передбачено законодавчими актами [1]. Частина 3 цієї статті встановлює, що юридична особа, яка фінансується власником і за котрою майно закріплено на праві оперативного управління, відповідає за зобов'язаннями коштами, що є в її розпорядженні. У разі їх недостатності відповідальність за її зобов'язаннями несе власник відповідного майна [1]. Дана норма повністю стосується дочірніх підприємств.

Отже, дочірнє підприємство повністю залежить від підприємства-засновника, а з цього – що останнє несе субсидіарну відповідальність за його боргами. Група не є самостійним суб'єктом права, юридичною особою і не розглядається як суб'єкт оподаткування, а отже можна стверджувати, що з юридичної точки зору ТОВ "Авіалінії Візз Ейр Україна" ніякого відношення до Wizz Air Угорщина немає.

Література

1. Господарський кодекс України від 16.01.2003р. // Відомості Верховної Ради України. – 2003.- № 18, № 19-20, № 21-22. – Ст. 144.
2. Цивільний кодекс України від 16.01.2003 р. // Відомості Верховної Ради України. – 2003. – № 40-44. – Ст. 356.
3. Про державну реєстрацію юридичних осіб та фізичних осіб – підприємців: Закон України від 15 травня 2005 р. // Відомості Верховної Ради України (ВВР). – 2003. – № 31-32. – Ст. 263.
4. Класифікація організаційно-правових форм господарювання ДК 002:2004 від 28.05.2004 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://search.ligazakon.ua/l_doc2.nsf/link1/ST000948.html

5. Еремеев В. Порухення законодавства компанією Wizzair і безпека польотів / В. Еремеев [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://blog.liga.net/user/yeremeev/article/7700.aspx>

6. Ісаков М. Г. Правовий статус дочірніх підприємств за чинним законодавством України / М. Ісаков // Вісник Академії правових наук України. – 2005. – № 2(41). – С. 225-233.

7. Інформація про компанію Wizz Air [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://wizzair.com/uk-UA/about_us/company_information

УДК 656.7:338.46 (043.2)

Остапенко К. С.,

студентка,

Юридичний інститут,

Національний авіаційний університет, м. Київ

Науковий керівник: Корчак Н. М., к.ю.н., доцент

ПРОБЛЕМИ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ РИНКУ АВІАЦІЙНИХ ПЕРЕВЕЗЕНЬ

В умовах лібералізації й глобалізації ринкової системи ресурси й можливості розподіляються відповідно до рівня прибутковості й економічної міцності. Якщо на глобальному ринку розподіл доходу й надалі буде базуватися на рівні прибутковості, то самі економічні фактори будуть відтворювати й навіть збільшувати нерівність у міжнародному розрізі. Питання про ступінь рівноваги та отримання однакових умов в глобальній ринковій економіці є досить актуальним напрямком [1, с.2].

Ці процеси не обминули й цивільну авіацію, що на сьогодні демонструє нові можливості. З іншого боку існують конфлікти не тільки між авіаперевізниками, аеропортами, а й по деяких методах регулювання з боку державних органів.

Один за одним найбільші перевізники світу в 2012-2013 роках скоротили кількість авіарейсів через зниження пасажиропотоку. Найбільші концерни з будівництва повітряних суден транснаціональні корпорації Airbus та Boeing скорочують виробництво та відмовляються від багатьох замовлень, що забезпечувались за-